

Vi har aldrig nogen sinde kunnet få et svar fra forslagsstillernes side på, hvad det er, der ligger til grund for, at man vil have regulering på et område, som enten direkte eller indirekte allerede er reguleret.

(Kort bemærkning).

Malene Vestergård (SF):

Først vil jeg godt lige sige til hr. Bjarne Laustsen, at det forslag, som vi har fremsat, rent faktisk har en reel betydning og rent faktisk gør en forskel. Og dér kan jeg igen henvise til det, som man kan se der er sket i Sverige, efter at elever og studerende kom ind under arbejdsmiljølovgivningen. Dér er virkelig sket nogle ting.

Og med hensyn til det, hr. Anders Samuelsen sagde om populisme, vil jeg godt lige sige, at det her er et forslag, som SF og Enhedslisten har fremsat mange gange, også længe før det kom frem i pressen. Jeg synes bare, at det, at befolkningen nu bakker det her forslag så kraftigt op, er en bekræftelse af, at det virkelig står grelt til på det her område.

Og så vil jeg også henvise til, at det faktisk også er et forslag, som både Børnerådet og det råd, som er nedsat for at modvirke mobning, anbefaler, fordi de mener, at det rent faktisk kan være med til at løse de her problemer, og det synes jeg ikke man som politiker bare kan se bort fra.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 108:

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af etnisk ligestilling på det danske arbejdsmarked.

Af Pernille Frahm (SF) m.fl.

(Fremsat 25/3 99).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Det er et utrolig vigtigt spørgsmål, der skal diskuteres under dette punkt på dagsordenen.

Etnisk ligestilling på det danske arbejdsmarked burde være en selvfølge. Hvis vi vil medvirke til at sikre vores socialt stabile og demokratiske velfærdssamfund, skal vi i fællesskab sikre den etniske ligestilling på arbejdsmarkedet. Det burde alle kunne se en fælles interesse i. Marginalisering, det, at nogen holdes udenfor, er ikke acceptabelt, og det gælder i øvrigt ikke kun nye danskere.

Spørgsmålet om etnisk ligestilling optager regeringen meget. Det indgår i regeringsgrundlaget, at der skal arbejdes hårdt for, at både private og offentlige arbejdsgivere har et ansvar for at sikre ansættelse af nye danskere på lige fod med andre.

Beslutningsforslaget indeholder fire elementer, som jeg vil kommentere.

For det første spørgsmålet om lovgivning om kønsligestilling og etnisk ligestilling:

Loven om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet blev vedtaget i 1996. Formålet med loven var på arbejdsmarkedet at gennemføre ILO-konventionen om forskelsbehandlingen og FN's racediskriminationskonvention. Loven har nu været gældende i 3 år, og det er faktisk ikke særlig lang tid.

Lovgivningen kan være med til at skubbe på, men kan ikke gøre det alene, for etnisk ligestilling handler i meget høj grad om holdninger. Det handler om arbejdsgiveres holdninger, kollegers holdninger, kunders og klienters holdninger. Derfor har det selvfølgelig også stor betydning, at arbejdsmarkedets parter er kommet mere og mere på banen.

Folketingets vedtagelse af forskelsbehandlingsloven har klart været en medvirkende fak-